

„Jah! külep ta isä meile ja meie marah-
wale ütš kallis ma peas ollema,“ — man-
nits wanna Jaan. „Säält poolt om jo se
„eddimanne walgustus meie marahwale tulnu;
„nink Jummal üllendago kül neide õnsa oppe-
„tajide hengekeisi, kes säält wannal ajal meie
„male wäljatulnu!“

„Kost nemma sis teed sija pole omma löid-
„nu?“ — küsse Petrekenne. „Dmmete sinna
„essi meile ollet ettekõnnelnu, kuis meie ma om
„wannal ajal ütš kohhalt teedmata ja tundmata
„kottus osnu, nink et enne om pimme, pakš möts ol-
„nu, kun nüüd sure Mia-ja Tarto-lina saiswa?“

„Saksa rahwas es tunne kül tol ajal meie
„maad,“ — üttel koolmeister, — „es tijake sãrast
„maad nink rahwas ilma pãal ollewat. Rootsi-
„ja Benne- ma rahwas olliwä kül wannalt
„meie ma ja temma rahwaga kokkoputnu, ni
„kui kunnake pirirahwas; ent nemma essi kum-
„mardiwa tol hawal weel wãarjummaliid.
„Tenno Jõsandale, et Temma arm om ka meie
„rahwa man arratãutnu, mes üttseldu om Esa-
„ja, „se pũhha proweti su lãbbi:“ „se rahwas,
„mes pimmedusfen istup, om ütte suurt
„walgust nãnnu, nink neile, kea istwa surma
„maan nink warjun, om walgus tõõnu!“
Esa. 9, 2. Nink sedda suurt armo lass Jum-
„mal siindida Saksa- ma rahwa lãbbi. Ar-
„mas wannemb rahwas! Teie ollete jo essi
„kuulnu, kuis meie armas oppetaja, mittokõrd
„perran loetamist, neist wannust asjust meile
„om kõnnelnu. Sis pãssi minna tedda, kui
„temma neid aemfid sõnnu mulle wois kirja

„panda, nink temma' om mulle sesuggust rama-
„tokest tãamba enne kirkut kãtte andnu.“

Ellanu aus Lane perremees aste nüüd man-
nu nink üttel: „Mes sis muud, wanna kool-
„meister watter, kui wõtte ramatokest kãtte
„nink nakkage meile luggema. Aiga weel om.
„Eatse! istke penke pãle mahha, nink kuulge,
„kuis koolmeister pappa loep wannust asjust,
„mes oppetaja temmale om ülleskirjotanu.“

Koolmeister Jaan olli sis omma wãikesse
kappi mannu lãnnu, nink tõmmas sedda rama-
tokest wãlja, nink and ütte lehhefest rahwale
kaeda, kohhe se oppetaja temmale sullega wãga
kennaste, kaarti wisi, olli pãle tõmmanu, mes
jãrwe, jõe, lina nink kirko koage kottusse pãal
meie Liwlandi maal omma. More ja wanna
litsewa sinna umbre kokko nink panniwä sedda
immes. Ja kui nemma sedda olliwä arrakae-
nu, sis heit Jaan neile kãega, et nemma mah-
ha istusse ja kulesse.

„Rootsi- nink meie ma wahhel om merri,
nink se merre sissen ütš hã kaunis saar, nimmega
Gottland, mes Rootsi kunninga perralt om.
Sãal sare pãal om ütš liin, nimmelt Wisbi,
mes ennemuste pohja pool fige kuulsamb ja
üllemb kauba-liin olli. Selle linaga olliwä
Wenne-rahwas jo kawwa aiga kaubelnu, kui ne
omme kauba asju weddiwa lãbbi Tallina- ma
merre weerde. Sinna lina olliwä kaupmehhe
Saksa- maalt, Bremeni linast, omma kauba
laiwuga tahtnu tuwwa. Ent tõõssi hirmus kan-
ge tuisk ja torm; se mãssas neide laiwuga kaw-
wa aiga sinna nink tenna merre pãal, nink aije